

Nedenstående spørgsmål er sendt til Fødevareministeren den. 6. oktober 2013 og henstår stadig ubesvaret. Jeg har d.d. rykket ministeren for svar.

I det jeg på folketinget ugeplan for uge 50 kan se, at der i udkast til lovforslaget vedr. hundeloven, IKKE er taget højde for mine spørgsmål og der ej heller er lavet de nødvendige tiltag til at retssikkerheden genetableres for danske hundeejere, vil jeg derfor høfligst anmode fødevareudvalget om hjælp til at få ministerens besvarelse på spørgsmålene og ikke mindst dokumentation for, at retssikkerheden for danske hundeejere og landets tilrejsende gæster der medbringer deres hund, genoprettes.

På forhånd tusind tak.

Med venlig hilsen

Sucie Bino

Sendt: 6. oktober 2013 22:13

Til: 'fvm@fvm.dk'

Emne: Spørgsmål til fødevareministeren i forbindelse med revidering af hundeloven

2010

Der vedtages en lov om hunde, der bl.a. forbyder 13 hunderacer fordi regeringen er bange for, at de laver bidskader på mennesker og dyr. Især hunde.

Disse hunderacer er udpeget af alene af Dansk Kennel Klub, Vibeke Knudsen og Jørgen Hindse, som blandt mange dygtigere fagfolk deltager i Justitsministeriets evalueringsgruppe. Ingen øvrige organisationer bruges som rådgiver til bestemmelse af, hvilke hunderacer der betragtes som farlige.

Regeringen ønsker disse 13 racer udryddet fra Danmark, for at danskere kan føle sig trygge, det på trods af, at Justitsministeriets lovforberedende udvalg,

Den danske dyrlægeforening, Dyreret og KU life og mange flere fraråder dette med begrundelsen, at det ikke løser problemet med hundebid, da alle hunderacer bider.

Lovteksten er så løst formuleret mange steder, at der er rig lejlighed til fri fortolkning.

Omvendt bevisbyrde og politiet som både dømmende og udøvende magt må anses for at være yderst kritisabelt og måske endda grundlovsstridigt.

Da loven vedtages besluttet det, at loven skal evalueres, når den har været i kraft i 3 år.

Man pålægger dog IKKE politi, hospitaler og dyrlæger krav om at journalisere alle bidskader fra hunde på dyr og mennesker i perioden, således man får et statistisk godt materiale at evaluere på.

2013

Evalueringen bliver igangsat og har trange kår, på grund af det manglende statistiske grundlag.

Det lykkes dog Fødevarestyrelsens evaueringsgruppe i løbet af 6 måneder, at fremkomme med en seriøst og velbegrunderet evaluering, der på alle måde gentager de konklusioner som Justitsministeriets lovforberedende udvalg kom frem til i 2010.

Politiet gentager gang på gang, at deres POLSAG system ikke kan levere de ønskede statistikker, dels fordi man ikke har indberettet alle bidsager i systemet og dels fordi systemet ikke er opbygget til at kunne fremfinde det statistiske materiale. Alligevel finder politiet nogle tal frem, som der

efterfølgende bliver lagt meget stor vægt på validiteten af, på trods af, at politiet selv siger, at tallene ikke kan bruges til at udlede det af, som man gerne vil udlede. Alligevel er disse mangelfulde statistikker alene grundlag for at fastholde raceforbuddet. Hvorfor?

Tal indhentet hos skadestuer og dyrlæger kan ikke bekræfte, at der er sket et fald i alvorlige bidskader. Tallet anses for at være stabilt.

Hverken værre eller bedre end før hundeloven blev vedtaget.

På trods af, at alle eksperter vedholdende og vedvarende fastholder, at et forbud mod visse hunderacer ikke har nogen effekt på bidskader, "tør" regeringen og flere af de øvrige partier ikke at fjerne raceforbuddet. Den foreløbige forklaring lyder på, at man er bange for at antallet af Pitt Bulls og Pitt Bull lignende hunde vil eksplodere og der derfor vil komme mange flere bidskader. Hvad bygger man dette argument på?

Hvordan kan man lovgive mod bedreviddende?

Når man ikke selv er ekspert og man ikke vil lytte til eksperterne, men lave love på formodning om, at der sker noget man er bange for, er man så egnet til at sidde med den lovgivende magt?

Næste spørgsmål er derfor. Hvorfor har regeringen fået den ide, at der kan ske noget forfærdeligt, som ingen eksperter er i stand til at få øje på?

Hvem har sat "griller" i hovedet / jaget en skræk i livet på politikerne?

Hvordan vil regeringen dokumentere, at der i den politiske beslutningsproces ikke opstår mulighed for, at personlige bekendtskaber/venskaber, lobbyisme og økonomiske interesser tilsidesætter relevante fakta og fremmer særinteresser og private økonomiske interesser?

I følge Dansk hunderegister, er der rundt regnet 600.000 hunde i Danmark. Plus/minus dem der ikke er registrerede/døde eller solgt uden at være afmeldt.

400.000 af disse er blandingshunde uden stamtavler.

Resten, altså ca. 200.000 hunde er racehunde. Med og uden stamtavler.

Dansk Kennel Klub har ca. 30.000 medlemmer der har fra 1-? Hunde og er den eneste FCI godkendte kennel klub i Danmark.

Dansk Kennel Klubs medlemmer udgør altså ca. 5% af den samlede bestand af hundeejere.

Dansk Kennel Klub har således store økonomiske interesser i, at flere mennesker købe hunde med lige netop deres stamtavler.

Hvordan vil regeringen dokumentere, at Dansk Kennel Klub ikke har nogen som helst indflydelse på lovgivning, der fremmer deres økonomiske interesser?

Såfremt regeringen fastholder raceforbuddet for de 13 hunderacer og evt. vil forbyde nogle flere, mens man fastholder den omvendte bevisbyrde og politiets rolle som både dømmende og udøvende magt, så bringer man potentielt livet i fare for 400.000 hunde der bor her i landet, samt alle tilrejsende hunde.

Hvis en dansk hundeejer vil være sikker på ikke at blive offer for raceforbuddet, bliver de derfor nødsaget til at anskaffe sig en hund med stamtavle.

Dette forslag fremsatte ministeren selv til høringen om hundeloven den 2. oktober 2013.

Hvis man med en tidshorisont på ca. 10 år skal konvertere 400.000 blandingshunde til hunde med stamtavler, forudsætter det at der er seriøse opdrættere til at levere de ønskede hunde. Hvordan har

regeringen tænkt sig at sikre, at der er tilstrækkelig opdrættere, der kan levere de ønskede hunde med en garanti for både aner og at de ikke bider?

Hvordan vil regeringen sikre, at det ikke bliver Dansk Kennel Klub der ”sætter sig” på hele markedet af avl af hunde med stamtavler?

Hvilken plan har regeringen for, hvordan man vil sikre, at priserne på hunde ikke eksploderer på grund af meget stor efterspørgsel og meget lille udbud?

Hvilken plan har regeringen for, i hvilken udstrækning det skal være en offentlig eller en privat organisation der står for registrering og udstedelse af stamtavler?

Hvilken plan har regeringen for, hvordan de vil sikre, at prisen for en stamtavle holdes på et niveau, hvor alle kan være med?

Hvilken plan har regeringen for, hvordan de vil sikre, at det ikke bliver en privat organisation der opnår monopol på at udstede stamtavler?

Hvilken plan har regeringen for at sikre, at en privat hundeorganisation ikke spinder guld på regeringens tiltag?

Dansk Kennel Klub har for nuværende som nævnt, ca. 30.000 medlemmer og de øvrige hundeklubber har færre.

Hvilken plan har regeringen for at sikre, om det er forsvarligt at forvente, at små privat organisation kan håndtere en så stor stigning i antallet af hunde der skal have en registreret stambog?

Da det må forventes, at prisen på hunde med stamtavle stiger markant, hvordan vil regeringen sikre, at der ikke opstår et illegalt (sort) marked med hunde med falske stamtavler?

Da mange hundeejere til blandingshunde er folk med få penge og der må forventes en prisstigning på hunde med stamtavle, hvordan vil regeringen sikre, at også ældre mennesker med få penge, lavtlønsgrupper, hjemløse etc. kan få råd til en hund, som de ikke risikerer at få aflivet pga. politiets mistanke om, at hunden indeholder blod fra forbudte racer?

Hvornår vil ministeren fremlægge videnskabelig dokumentation på, at det er 100% muligt og sikkert, at racebestemme en hund via gentest eller lignende?

Hvordan vil regeringen sikre, at prisen for den nødvendige dokumentation til bestemmelse af en hunds race, er til at betale for alle mennesker, også de mennesker med en meget lille indkomst?

Hvordan vil regeringen sikre, at der bliver ført grundig statistik på, hvilke hunderacer der bider, hos alle landets politikredse, alle landets skadestuer, alle læger der behandler hundebid, samt alle landets dyrlæger der behandler hundebid?

Hvordan vil regeringen sikre, at der bliver en seriøs og kort behandlingstid på tvivlssager, således hund og ejer ikke lider overlast?

Hvad er regeringen forslag til, hvor lang tid en sag maksimalt må tage, fra hunden bliver hentet hos ejeren til sagen er afsluttet?

Hvordan vil regeringen sikre, at dette overholdes af politiet?

Jeg imødeser Jeres velbegrundede svar hurtigst muligt.

Med venlig hilsen

Sucie Evey Bino